

Fecha de publicaci3n:
19/02/2020

Sello Editorial:
Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing
i comunicaci3n AIG: Marta Oliva i
Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

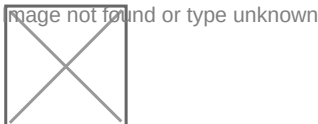
Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

L' hora violeta

Montserrat Roig

Nova edici3 de la novel·la m3s emblemàtica del feminisme de Montserrat Roig.

Nova edici3 de la novel·la m3s emblemàtica del feminisme de Montserrat Roig.

El món de les dones, amb totes les seves contradiccions, renúncies i esperances, és el que descriu Montserrat Roig a *L' hora violeta* (1980). Les tres protagonistes exposen el seu fracàs a través de les relacions que tenen amb els homes. La Norma s'adona que ha perdut la confiança en el seu marit quan ell li explica que hi ha una altra dona, la Natàlia oculta la seva inseguretat darrere una capa de fredor, i l'Agnès té un marit que la culpa de tots els problemes relacionats amb la família. Les seves vivències indiquen la necessitat de trobar una sortida en un món creat a la mida dels homes, i les tres arribaran a entendre que han de mirar el món amb els seus propis ulls, sense el filtre d'una altra mirada.

Montserrat Roig

Montserrat Roig (Barcelona, 1946-1991) va dedicar-se al periodisme d'investigaci3 i a la narrativa. Es va donar a conèixer el 1970 amb *Molta roba i poc sab3* (Premi Víctor Català), un recull de contes, i el 1989 en va publicar un altre, *El cant de la joventut*. El 1972 va publicar la seva primera novel·la, *Ramona, adéu*, i la van seguir *El temps de les cireres* (1977. Premi Sant Jordi), *L' hora violeta* (1980), *L'òpera quotidiana* (1982) i *La veu melodiosa* (1987). De la seva obra periodística destaquen *Els catalans als camps nazis* (1977. Premi Crítica Serra d'Or) i *L' agulla daurada* (1986), a més dels reculls d'entrevistes, articles i reflexions *Retrats paral·lels* (1976), *Digues que m'estimes encara que sigui mentida* (1991) i *Un pensament de sal, un pessic de pebre* (1992).